

udenfor Rigsdagen, fra Kredse, der med Forstand har beskæftiget sig med dette Spørgsmaal.

Ved Siden af denne Modernisering af Bedrifterne er vel Eksporten den anden Mulighed, der ogsaa tager Sigte paa Fremtiden og paa forøget Beskæftigelse. At man ogsaa fra Statens Side maa fortsætte den Hjælpevirksomhed, som man allerede har paabegyndt, er der dels givet Udtryk for i en Forøgelse af det Beløb, der skulde staa til Raadighed til Statsgaranti for Kreditter til Udlandet, dels i Forslaget om en Statsstøtte til Oparbejdelse af Markeder, til Katalogmateriale og anden Propagandavirksomhed, som maatte anses for at være formaaltjenlig i Sammenhæng med den Modernisering af Bedrifterne og de Bestræbelser for at komme frem til Konkurrenceedygtighed, som jeg allerede har nævnt.

Disse to Sider af Lovforslaget er særdeles vigtige. De tager ikke blot Sigte paa Øjeblikkets Vanskeligheder, men maa ogsaa siges i særdeles høj Grad at tage Sigte paa den Fremtid, som man før eller senere maa beskæftige sig med, ogsaa fra Statsmyndighedernes Side, under de Forhold, som har udviklet sig herhjemme i Danmark.

Det andet Princip i Lovforslaget er, som sagt, en Tilskudsordning, der i ganske særlig Grad har været Genstand for Venstres Uvillie. Vi foreslaar under Hensyn dels til, at der er gaaet nogle Maaneder, siden Lovforslaget oprindelig fremsattes, dels til de Forhandlinger, der førtes her, at afsætte i alt 12 Mill. Kr., som det Beløb, der burde staa til Raadighed til Ydelse af Tilskud til kriseramte Virksomheder eller hele Erhverv. Det er ikke afgørende for os, om Beløbet skal afsættes saaledes, som vi har foreslaaet her, med 8 Mill. Kr. til Anvendelse straks og 4 Millioner efter nærmere Forhandlinger med Rigsdagen, ej heller er Summen 12 Mill. Kr. afgørende. Vi er i den Henseende særdeles villige, ligesom sidst, til at forhandle indenfor rimelige Grænser om, hvad der maatte kunne anses for passende at ansætte hertil. Men vi mener paa den anden Side — ikke mindst, naar man har det Standpunkt, som jeg ved, at Venstre har indtaget hidtil, at man ikke vil hjælpe Erhvervene ved Beskyttelsesforanstaltninger, der retter sig mod udenlandske Produkter — at dette er den eneste naturlige Vej til at hjælpe Erhvervene en Tid over de forbigaaende Vanskeligheder, give Erhvervene Mulighed for Tilvænnning og Tilpasning til de moderne Metoder, som kan hidføres, og som muligvis kan gøre disse Erhverv konkurrenceedygtige et Stykke ud i Fremtiden.

Dette er, som jeg før har fremhævet, den Form for Kriseværn, som maa foretrakkes af alle, som ser med Betænelighed paa omfattende Toldforanstaltninger, og det er altsaa den Form, som vi har valgt, da vi som Regering ønskede positive Foranstaltninger gennemført. Vi kunde selvfølgelig have opstillet noget, der var billigere, hvis vi kun havde haft det Formaal at bluffe Befolkningen med Forslag, om hvilke vi vidste, at Gennemførelse var umulig. Men her troede vi at befinde os paa et Omraade, hvor man maatte kunne samle et Flertal. Derfor valgte vi denne Fremgangsmaade, som jo ogsaa i vid Udstrækning har vundet Anerkendelse og er blevet anvendt i Udlandet, ligesom der heller ikke er Tvivl om, at man i visse betydende Erhvervskredse herhjemme med Glæde havde set Forslag af den Art gennemført. Jeg skal fremhæve, at navnlig det lille Land Svejts i stor Udstrækning har anvendt en saadan Statsstøtte til Industrier, der er stillede paa lignende Maade som vore, f. Eks. Broderindustrien, Urindustrien og forskelligt andet; ganske særlig overfor Broderindustrien i Svejts, der er et naturligt Sammenligningsgrundlag for vor Tekstilindustri, har man i stor Udstrækning anvendt Tilskud til nye Maskiner, overhovedet kontante Tilskud til Forbedring og Modernisering af Bedrifterne, for derigennem at naa den højere Grad af Konkurrenceedygtighed, som var ønskelig, for at Industrien kunde staa sig overfor Udlandet.

Hvad den anden Del af Lovforslaget angaar, vedrører den, som alt sagt, en Fortsættelse af det Boligbyggeri, der maa anses for fornødent. Vi foreslaar den Sum, der i Forvejen staar til Raadighed, forøget med 7 Mill. Kr., idet man ellers efter alle foreliggende Oplysninger maa befrygte, at dette Byggeri vil standse, hvilket jo dels vil medføre en yderligere Forøgelse af Arbejdsløsheden og en Forværrelse af Krisesituationen, dels ogsaa en Forøgelse af den Bolignød, som visse Steder i Landet endnu er særdeles byrdefuld.

Med Hensyn til Landbruget foreslaas det, som sagt, at der gives hele Landbruget Adgang til et Moratorium for en vis Del af den Pantegæld, som det bærer, og at der gives Statshusmænd, som har modtaget deres Ejendomme ifølge de i 1917 og 1919 med en Tillægslov af 1920 gennemførte Husmandslove og Jordlove, et Moratorium, en Henstand med Afdragene i 3 Terminer. Dernæst er der et Forslag om Udlaansmidler, af hvilke en lille Del skulde anvendes som Tilskud til Iværksættelse af Grundforbed-